

Child Focus dankt de Koning Boudewijnstichting voor haar vrijgeveige bijdrage aan de realisatie van dit jaarverslag. De Koning Boudewijnstichting is één van de partners van het eerste uur van het Centrum.

Jaarverslag 2001

SAMENSTELLING VANDERAAD VANBESTUUR in 2001

onder het Erevoorzitterschap van H.M. de Koningin

- Daniel Cardon de Lichtbuer, Voorzitter
- Bernadette Bawin, Gewoon hoogleraar aan de Universiteit van Luik
- Walter Boghaert, Coördinatieleel Verenigingen
- Michel Bruyère, Waakzaamheidsraad
- Catherine Legat, Slachtofferhulp
- Joséphine Nuyts, Waakzaamheidsraad
- Tine Marain, Slachtofferhulp
- Luc Tayart de Borms, Vertegenwoordiger van de Koning Boudewijnstichting
- Jan Van Gils, Deskundige
- Jozef Viville, Coördinatieleel Verenigingen
- Robert Waseige, Vertegenwoordiger van de burgerlijke gemeenschap

Observatoren :

- Brice De Ruyver, Vertegenwoordiger van de Federale regering
- Pierre Martin Neirinckx, Koning Boudewijnstichting (tot 6/12/2001)
- Lieve Stappers, Deskundige (vanaf 6/12/2001)

Voorwoord van de Voorzitter

2001 was tot driemaal toe een consolidatiejaar voor het Centrum.

Tijdens het afgelopen jaar konden we de vruchten plukken van drie jaar samenwerking met Justitie en de Federale Politie. Het behoort namelijk tot de prioriteiten van Child Focus om mee te bouwen aan een harmonieuze en constructieve relatie met de magistratuur en de ordediensten. In die context kon het eerste protocol, dat drie jaar geleden tussen de overheid en ons Centrum ondertekend werd, uitgebreid worden en kreeg het een nieuwe vorm. We kunnen stellen dat ons Centrum het enige in Europa is met het statuut van een privé instelling, die optreedt binnen het kader van een protocol met de overheid dat de wederzijdse verbindenissen vastlegt en een efficiënte werking mogelijk maakt.

Het lijkt geen twijfel dat de komst van een nieuwe Algemeen directeur in 2001 een belangrijk keerpunt vormde. Mevrouw Lieve Stappers, die ervoor zorgde dat het Centrum een solide basis kreeg, werd opgevolgd door de heer Jacques Debulpaep. Al tijdens de eerste maand waarin hij zijn nieuwe functie waarnaam, slaagde hij erin om het professionalisme van het Centrum duidelijk te versterken. Vóór hem had mevrouw Isabelle Marnette gedurende negen maanden de functie van interim-directrice met haar taak als Communication Manager gecombineerd. Zij heeft zich op een opmerkelijke manier van haar dubbele taak gekweten en we zijn haar dan ook bijzonder erkentelijk. Jacques Debulpaep kan steunen op heel wat ervaring als Algemeen secretaris van de Koning Boudewijnstichting en vervolgens als bedrijfsleider. Hij heeft zich tot doel gesteld om het werk van ons kleine team te optimaliseren door de functies van elk van de medewerkers aan te passen.

Nadat we erin slaagden om ons Centrum in België resultaatgericht te leiden, konden we met recht de titel van Europees Centrum dragen die we bij de oprichting van Child Focus in 1998 hadden gekregen. Dit verschafte ons de nodige geloofwaardigheid om de Europese Federa-

ratie voor Vermiste en Seksueel Uitgebuide Kinderen op te richten. Deze is samengesteld uit achttien organisaties uit EU-Lidstaten of landen die in de toekomst tot de EU zullen toetreden. We konden hierbij rekenen op de steun van de Europese Commissie en meer in het bijzonder van Commissaris Vitorino en de Voorzitter van het Europees Parlement, Nicole Fontaine. De openingszitting vond plaats op 4 mei 2001 in de gebouwen van het Europees Parlement te Brussel en vanaf de daaropvolgende maand was de Europese Federatie verscheidene malen aanwezig op internationale vergaderingen, ondermeer op het 2de Wereldcongres tegen de seksuele uitbuiting van kinderen voor commerciële doeleinden in Yokohama. Belangrijker nog was dat de Federatie tijdens de tweede helft van 2001 haar medewerking kon verlenen aan het Belgische voorzitterschap van de EU en meer in het bijzonder aan Minister Marc Verwiltghen. Dankzij hem kon Europa met één stem spreken om de rechten van het kind te verdedigen.

Child Focus is tevens belangstelling blijven tonen voor de initiatieven die buiten de EU werden genomen. Zo kon ik, als Voorzitter van het Centrum, in Moskou de vice-premier en de verantwoordelijke Russische ministers ontmoeten en waren er regelmatige contacten met het team van het National Center for Missing and Exploited Children (NCMEC) in de Verenigde Staten. Bovendien wordt Child Focus, sinds de oprichting in 1999 van het International Center for Missing and Exploited Children (ICMEC), vertegenwoordigd in de Raad van bestuur van dit Centrum, waardoor er regelmatige contacten worden onderhouden tussen Brussel en Washington en er een uiterst vruchtbare informatie-uitwisseling is ontstaan.

Daniel Cardon de Lichtbuer

De directie aan het woord

Toen ik op 1 juni 2001 mijn functie opnam, leerde ik tot mijn groot genoegen een gemotiveerd en professioneel team kennen met een grote vakkundige bekwaamheid, zowel aan het onthaal van het 110-noodnummer als bij de behandeling van de dossiers, de analyse, de studies en de communicatie.

Na drie jaar ervaring op het terrein had Child Focus een daadwerkelijke kennis opgebouwd van de opsporing van verdwenen kinderen, evenals van de problematiek van seksueel misbruikte kinderen. De tijd leek dan ook rijp voor het Centrum om zijn maatschappelijk missie aan te vatten en om concreet een aantal initiatieven te nemen die de politieke beslissers meer inzicht kunnen geven, de preventie verbeteren en de strijd tegen misdaden tegenover kinderen versterken.

Tot dusver had het Centrum door de aard van zijn activiteiten vooral samenwerkingsverbanden aangeknoopt met Justitie, de Politie en Buitenlandse Zaken. Uit analyse van de dossiers blijkt echter steeds duidelijker dat problematische sociale, educatieve en infrastructurele situaties aan de basis liggen van vele problemen. Deze vlakken behoren in ons land tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen en de Gewesten. Ik vond het bijgevolg prioritair te werken aan de samenwerking met deze overheden, op operationeel vlak, maar ook op het gebied van analyse of sensibilisering.

De operationele inspanningen die het Centrum levert, breiden alsmaar uit, enerzijds omdat het aantal verdwijningen en het seksueel misbruik van minderjarigen toenemen en anderzijds omdat een

groeïend gedeelte van de bevolking steeds meer op de hoogte is van de diensten die Child Focus kan bieden. Dit kwantitatieve aspect van onze taak rechtvaardigt zonder meer een uitbreiding van de financiële middelen waarover we zouden moeten kunnen beschikken. Daarbij komen nog de andere missies van Child Focus op maatschappelijk vlak, maar ook inzake studie en sensibilisering, die steeds belangrijker worden.

Ik dank de Federale regering en de Raad van bestuur van de Nationale Loterij voor de steun die ze ons toekennen, alsook de regeringen van de Gewesten en de Gemeenschappen. Mijn dank gaat ook uit naar al wie ons op een of andere manier helpt bij de verwezenlijking van onze doelstellingen : al diegenen die vrijwillig onze operationele partners zijn, de pers die zijn steentje bijdraagt tot de opsporing van verdwenen kinderen en het publiek op de hoogte houdt van onze activiteiten, de bedrijven en de personen die ons steunen dankzij hun financiële giften of voordelen in natura en natuurlijk al onze vrijwilligers op wie we een beroep kunnen doen in alle gerechtelijke arrondissementen van het land.

Het is dankzij deze aanzienlijke en gevarieerde steun waarop het Centrum kan rekenen, dat wij in alle onafhankelijkheid kunnen werken.

Jacques Debulpaep

Het hart op de juiste plaats

door Jean-Denis Lejeune

Laten we in de eerste plaats niet vergeten welke gebeurtenissen hebben geleid tot de oprichting van Child Focus. Naar aanleiding van mijn persoonlijke ervaring, leerde ik de organisatie kennen, die zich in de Verenigde Staten bezighoudt met de opsporing van verdwenen kinderen. Ik heb haar concept bestudeerd en na de Witte Mars aan de Eerste Minister voorgesteld om het aan te passen en een operationeel centrum op te richten in eigen land, dat vervolgens zou worden uitgebreid op Europese schaal.

De eerste bestaansreden van Child Focus is en blijft de opsporing van verdwenen kinderen, de strijd tegen hun seksueel misbruik en de steunverlening aan de betrokken ouders. De opgedane ervaring heeft er als vanzelf toe geleid dat we zijn gaan nadenken over de oorzaken van deze praktijken waarvan jongeren het slachtoffer zijn. Een meer wetenschappelijke benadering bleek dus noodzakelijk en er werden initiatieven in die richting genomen. Momenteel lopen er meerdere studies die moeten leiden tot preventieve acties en de overheid tot handelen aanzetten. Om deze taken tot een goed einde te brengen werd ons team trouwens uitgebreid.

We mogen in geen geval de belangrijke rol van onze vrijwilligers op het terrein onderschatten: zonder hun medewerking zouden we onze taken onmogelijk kunnen vervullen. Bovendien organiseren velen van hen culturele of sportieve evenementen ten voordele van Child Focus of nemen ze eraan deel. Deze manifestaties vormen trouwens een gelegenheid om het Centrum een grotere zichtbaar-

heid te geven binnen de verschillende lagen van de bevolking. Zo geven ze blijk van hun wens zich nuttig te maken voor onze zaak en leggen daarbij de nodige creativiteit en verbeelding aan de dag, zodat de initiatieven telkens een succes zijn.

In de bedrijfswereld vindt Child Focus ook een aandachtig oor en ik merk dat heel wat bedrijfsleiders de echte levenswaarden hoog aanslaan. Het streven naar winst staat een gulle impuls niet in de weg. Zo krijgen we vaak steun in de vorm van giften, materiaal of infrastructuur waarover we kunnen beschikken of voorstellen tot samenwerking voor communicatiecampagnes.

Ik wil al diegenen die ons steunen en, in alle objectiviteit, het nut van Child Focus erkennen dan ook persoonlijk bedanken.

Operaties

Inleiding

Er zijn twee gelijklopende redenen voor de toename van het aantal oproepen en de dossiers die werden geopend. Ten eerste is het 110-noodnummer van Child Focus steeds beter gekend bij het grote publiek. Vervolgens nemen door de evoluties binnen onze samenleving bepaalde fenomenen steeds meer toe. We denken hierbij aan parentale ontvoeringen, de verdwijning van niet begeleide minderjarigen en kinderpornografie op het Internet.

Om deze internationale fenomenen beter te kunnen bestrijden werd op 4 mei 2001 officieel de Europese Federatie voor Vermiste en Seksueel Uitgebuide Kinderen opgericht.

1. Call management

Sinds 2001 zijn de bevoegdheden van onze call managers niet meer beperkt tot het beheer van oproepen en andere informatieaanvragen of interventieverzoeken (110, fax, post, e-mail, bezoeken aan het Centrum). Ze behandelen nu ook dossiers van minder onrustwekkende weglopers tijdens de eerste 48 uur. Deze gewijzigde situatie heeft ervoor gezorgd dat 322 dossiers niet moesten doorstromen naar het case management, maar door het team van de hotline zelf werden afgehandeld. Ook de oproepen van jonge slachtoffertjes worden tegenwoordig door deze ploeg beheerd. Het team bestaat uit een verantwoordelijke, die sociaal assistent is, een criminoloog, 5 psychologen, 2 assistenten in de psychologie en een orthopedagoge.

1. Oproepen

Overeenkomstig de wet op de bescherming van het privé leven werd een nieuwe onthaalboodschap voorzien op het 110-nummer. De bellers krijgen te horen dat hun telefoonnummer geïdentificeerd wordt en hun gesprek opgenomen. Het is irrelevant geworden

het aantal oproepen in 2001 te vergelijken met dat van het jaar ervoor. Elke oproep wordt namelijk automatisch door de computer opgevangen en "on hold" gezet tot een call manager opneemt, zelfs als de beller inhaakt zodra hij de waarschuwing hoort. Als de call manager al in gesprek is, worden de volgende oproepen on hold gezet. Vroeger waren de statistieken gebaseerd op de duur van de oproepen: nu is het onmogelijk geworden het verschil te maken tussen een gesprek van een bepaald aantal minuten en een oproep die gedurende datzelfde aantal minuten on hold geplaatst werd.

De enige objectieve indicator is dus het totale aantal ontvangen oproepen. Uit deze cijfers blijkt dat het aantal oproepen in 2001 met 17% is gestegen (236.061 oproepen in 2001 tegenover 200.744 in 2000).

Van alle oproepen gebeurt 91,5% tussen 07.00 u en 23.00 u; de overige 8,5% tussen 23.00 u en 07.00 u.

In het kader van de **operationele opdracht** van Child Focus, hebben de call managers de volgende gevallen beheerd :

- 322 dossiers van weglopers (niet verontrustend en die minder dan 48 uur duurden)

- 2859 getuigenissen in verband met de behandelde dossiers :

20,3% van de getuigenissen komen binnen naar aanleiding van openbare acties die het Centrum op het getouw zet of waaraan het deelneemt (affiches, vignettes, opsporingsberichten via de media, nationale en/of regionale audiovisuele reportages) en betreffen informatie van derden over de lokalisering van vermiste kinderen.

In de loop van het jaar 2001 verspreidde de Federale Politie 80 opsporingsberichten via de media met het 110-nummer. Dat leidde tot 139 getuigenissen die Child Focus aan de gerechtelijke instanties doorgaf. 79,7% betreffen spontane getuigenissen van derden die betrokken zijn bij een dossier (politie mensen, opvoeders, familieleden van het verdwenen kind, ...) en die aanvullende informatie opleveren (nieuwe relevante elementen, vrijwilligers die laten weten dat er een affichageactie gebeurd is, de terugkeer van een kind, moeilijkheden naar aanleiding van een verdwijning, ...).

- Een reeks spontane getuigenissen van derden :

- . 557 van deze getuigenissen gaan over seksuele mishandeling (verkrachting, zedenschennis, prostitutie).

- . 441 getuigenissen omvatten 696 signalementen van sites of feiten betreffende kinderpornografie op het Internet. Het aantal signalementen in verband met het Internet neemt toe.

Dat komt waarschijnlijk doordat het publiek het adres surfsafe@childfocus.org beter kent, maar

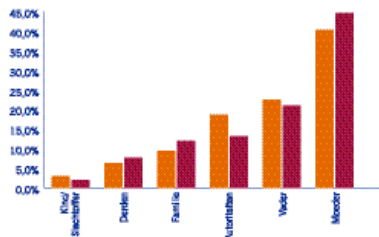
ook omdat er steeds meer mensen onvrijwillig met dit soort sites geconfronteerd worden .

- . 116 getuigenissen betreffen verdwijningen die niet door het Centrum worden behandeld (verdwijningen van volwassenen, aanvragen uit het buitenland).

Niet alle getuigenissen worden per post naar het parket gestuurd. Meestal zullen de call managers de bellers vragen de politie of een bevoegde dienst op de hoogte te brengen van de feiten die ze gemeld hebben. Deze procedure werd ingevoerd om anonieme en valse aanklachten via de 110 zoveel mogelijk te beperken. Bepaalde getuigenissen zijn rechtstreeks bedoeld voor de case managers die belast zijn met het betrokken dossier. Zij geven de informatie vervolgens door aan de politiemensen die zich met het dossier bezighouden.

Alle getuigenissen waarin sprake is van een situatie die een kind in gevaar kan brengen, worden systematisch aan het parket doorgegeven of er wordt nagevolgd of de informatie wel degelijk is doorgegeven aan een bevoegde instantie.

Oorsprong van de dossiers in %

In het kader van de **maatschappelijke opdracht** van Child Focus, hebben de call managers in 2001 meerdere duizenden oproepen beheerd aangaande seksuele mishandeling binnen de familie (incest) en buiten de familie (verkrachting, zedenschennis, prostitutie, pornografie op het Internet), lichamelijke mishandeling, scheiding, het niet naleven van het ouderlijk gezag door een van de ouders, de verdwijning van meerderjarigen, sektes, zelfmoord, drugs, ...

Doordat de noodlijn 24 uur op 24 bereikbaar is en bepaalde gratis nummers van andere instellingen overbezet zijn, neemt het aantal oproepen toe waarbij de call managers wel een luisterend oor moeten bieden, maar de callers achteraf doorverwijzen naar de bevoegde diensten.

Tot slot is er een toename van het aantal hulpaanvragen uit het buitenland, in het bijzonder via het Internet. Het vraagt heel wat inspanningen om deze verzoeken naar de bevoegde diensten in de betrokken landen door te sturen.

2. Pornografie op het Internet

In 2000 werd in samenwerking met de Katholieke Universiteit Leuven een onderzoek uitgevoerd, dat het fenomeen van de seksuele uitbuiting van kinderen helemaal doorlichtte. Naar aanleiding hiervan richtte Child Focus een werkgroep op, bestaande uit vertegenwoordigers van het vroegere CBO, de National Computer Crime Unit, de Mouvement Anti Pédophilie sur l'Internet van de Universiteit van Namen, de Internet Service Providers Association en het kabinet van de Minister van Justitie. Deze werkgroep had tot doel de samenwerking en de informatie-uitwisseling te bevorderen, om zo de krachtlijnen te bepalen die onder de aandacht van de overheid moeten gebracht worden.

De eerste conclusie van de groep was dat er nood is aan een centraal niet politieel meldpunt waar illegale kinderpornosites kunnen worden aangegeven en dat tegelijk kan dienstdoen als link tussen het grote publiek, de gespecialiseerde politiediensten en de universiteiten. In deze optiek en in het kader van het Internet Action Plan 2001 diende Child Focus bij de Europese Commissie een project in voor een niet politieel, nationaal meldpunt. Dit initiatief zal bijdragen tot de versterking van het Europese netwerk van niet politieele hotlines en zal dienen om het grote publiek te informeren over het verschijnen kinderporno. De site "www.childfocus-net-alert.be" voorziet inderdaad een informatie- en sensibilisatie-luik, en een gedeelte voor de verwerking van de aangiftes. De toegang zal anoniem zijn en de doorgegeven informatie zal worden beschermd.

De hotline zal de aangeklaagde adressen doorgeven aan de Federale Cel voor Mensenhandel. De site www.childfocus-net-alert.be zal vanaf eind juni 2002 operationeel zijn en is bedoeld om zo snel mogelijk zoveel mogelijk informatie te verzamelen.

3. Partnership met Eurocross

Sinds half juni 1999 wordt de nachtpermanente gratis verzekerd door Eurocross, de alarmcentrale van de mutualiteiten. Hun personeel kreeg een opleiding betreffende de materies die het Centrum behandelt en de te volgen procedures voor het inbrengen van de informatie. Naast een handboek dat uitlegt hoe de informatie moet worden doorgegeven aan de juridische instanties of aan het case management, kregen de operatoren verder een individuele begeleiding tijdens hun eerste opdrachten. Dankzij de regelmatige begeleiding en de beschikbaarheid van de Eurocross-teams is de kwalitatieve werking van deze permanente verzekerd.

4. Opleidingen

Om theoretisch inzicht te krijgen in de wijze waarop naar oproepen geluisterd moet worden, evenals in het stressbeheer en om deze theorieën in de praktijk toe te passen via rollenspelen, volgden de call managers tweemaal een externe opleiding van meerdere dagen.

Een team van de Federale Politie, dat gespecialiseerd is in het horen van kinderen, gaf hun bovendien een opleiding voor het beheer van deze bijzondere oproepen.

2. Case Management

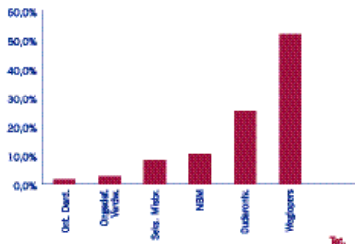
Het team bestaat uit een verantwoordelijke met een juridische opleiding, een andere jurist, twee criminologen en twee sociaal assistenten.

De verdwijningsdossiers (minder onrustwekkende weglopers, onrustwekkende weglopers, ontvoeringen door derden en ongedefinieerde verdwijningen) worden door alle case managers beheerd.

Ter bevordering van een doeltreffende werking werd besloten specialisaties in te voeren voor het beheer van bepaalde types dossiers, met name de dossiers

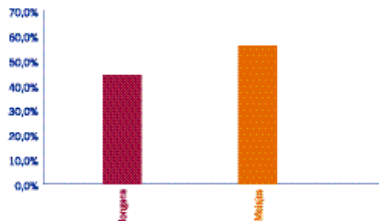
van parentale ontvoeringen, van al dan niet georganiseerde seksuele uitbuiting en van de verdwijning van niet begeleide minderjarigen. Elke specialiteit wordt toevertrouwd aan twee case managers die zich in de materie kunnen inwerken en ervaring opbouwen op dit vlak, terwijl ze tegelijkertijd continuïteit blijven verzekeren in de opvolging van de dossiers. Alle case managers moeten regelmatig weekend- en nachtdienst doen en kunnen aldus geconfronteerd worden met alle soorten dossiers.

Verdeling van de behandelde dossiers

Aantal	39	59	181	234	266	1163	2242
	1,7%	2,6%	8,1%	10,4%	11,9%	51,9%	100,0%

Verdeling van de kinderen volgens geslacht

Kinderen	44,2%	55,8%
-----------------	--------------	--------------

1. Concrete ervaringen in de dossiers

In 2001 behandelde Child Focus 2242 dossiers, waarbij 2632 kinderen betrokken waren (in 2000 werden er 1959 dossiers behandeld waarbij 2325 kinderen betrokken waren). Op 31/12/2001 waren 434 dossiers (587 kinderen) nog steeds niet afgesloten.

In de loop van het jaar opende Child Focus 1994 nieuwe dossiers (2275 kinderen).

1.1. Ongedefinieerde verdwijningen

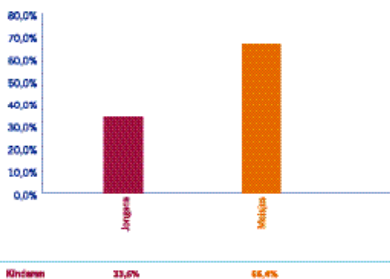
Deze categorie vervangt de vroegere categorie van de "onverklaarbare verdwijningen" waarvan in de vorige verslagen sprake was. Een ongedefinieerde verdwijning betekent dat er bij de opening van het dossier geen enkel spoor is. Bij de afsluiting kan het dossier hergedefinieerd worden als een dossier van een wegloper, een onrustwekkende wegloper of een ontvoering door derden. Als het gaat om een misverstand, een verdwijning waarbij het kind verloren gelopen is of het slachtoffer werd van een dodelijk ongeval, wordt het dossier afgesloten als ongedefinieerd.

In 2001 werden 59 dossiers (betreffende 61 kinderen) behandeld, waarvan er 9 nog open waren eind 2001. Van de 50 gesloten dossiers ging het in 25 gevallen om een verloren gelopen kind, in 24 gevallen om een misverstand en in 1 geval om een kind dat om het leven was gekomen bij een ongeval.

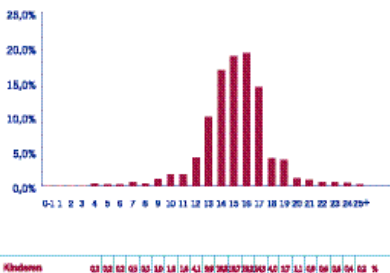
1.2. Weglopers

In 2001 behandelde Child Focus 1163 dossiers van weglopers waarbij 1199 kinderen betrokken waren. Van deze 1163 dossiers bestaat de grote meerderheid (98%) uit daadwerkelijke weglopers naast enkele preventiedossiers (2%) waarin advies wordt gegeven aan bellers die vrezen dat hun kind van huis zou weglopen.

Weglopers - Verdeling van de kinderen volgens geslacht

Weglopers - Verdeling van de kinderen volgens leeftijd

Bij de weglopers zijn er enerzijds de gevallen die minder dan 48 uur duren en die de hotline afhandelt (322 dossiers). De behandeling van de weglopers -dossiers behoort tijdens de eerste 48 uur inderdaad tot het call management, behalve indien het een overheidsinstelling is die belt. Dat betekent immers dat het gaat om een onrustwekkend geval en/of dat er een specifiek verzoek tot affichage of uitdelen van vignetten wordt geformuleerd. Dan wordt het dossier automatisch doorgegeven aan het case management. Dat geldt ook als het weglopdossier internationaal is of als er een onrustwekkend element opduikt tijdens de eerste 48 uur.

Hierbij moeten de minder onrustbarende weglopers van meer dan 48 uur gevoegd worden die behandeld worden door het case management (620) en de onrustwekkende gevallen van weglopers (221).

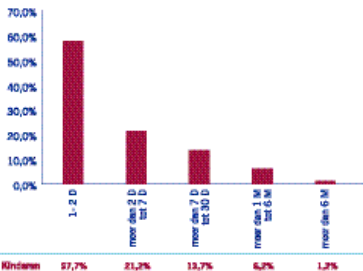
De 221 onrustwekkende gevallen van weglopers betroffen 236 kinderen, waarvan 98 jonger waren dan 13 jaar; 49 dossiers duurden langer dan 30 dagen. In de andere dossiers waren er verdenkingen inzake prostitutie, druggebruik of een risico voor zelfmoord.

In 2001 nam in 68 gevallen de jonge wegloper zelf contact op met Child Focus. Een aantal keer ging de case manager ter plaatse, maar ondervond enige problemen om een noodoplossing voor de betrokkene te vinden. De crisisopvangcentra en de Comité's voor bijzondere jeugdzorg eisen immers de toelating van de ouders voor er een plaatsing overwogen kan worden. Aangezien de jongere op dat moment gebroken heeft met zijn familiaal milieu, is het zeer problematisch om deze toestemming te krijgen. Zonder deze toestemming is de enige oplossing naar een politiedienst te stappen. Nadat hij gehoord is, wordt de jongere vaak teruggestuurd naar zijn familie.

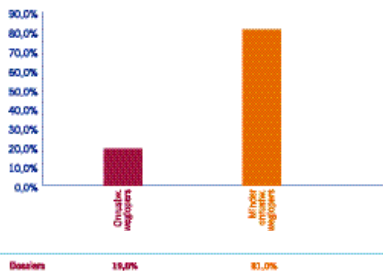
Het Centrum behandelde de dossiers van 137 meerderjarige weglopers tussen 18 en 25 jaar. Voor slechts 21 van hen werd het weglopen als onrustwekkend beschouwd.

Het Centrum werd met 5 overlijdens geconfronteerd. 29 dossiers waren op 31/12/2001 nog steeds niet afgesloten.

Weglopers - Verdeling van de kinderen volgens de duur van de verdwijning

Weglopers - Verdeling van de dossiers Onrustw. weglopers / Minder onrustw. weglopers

1.3. Ontvoeringen door derden

In totaal werden het afgelopen jaar 39 dossiers behandeld waarbij 44 kinderen betrokken waren; 6 daarvan waren al in 2000 geopend.

9 dossiers betroffen ontvoeringen door een persoon die geen enkele band met het kind had; 7 kenden een gelukkige afloop. 2 jongeren waren jammer genoeg overleden toen ze werden teruggevonden. In 10 andere gevallen nam een ouder contact op met het Centrum omdat een ontvoering door een derde net vermeden kon worden. Ingeval van een mislukte poging stelt het Centrum een getuigenis op ter attentie van de Cel "Criminaliteit tegen Personen" van de Directie "Strijd tegen criminaliteit tegen personen" (Dienst Agressie) om op federaal niveau elke persoon te signaleren die een kind zou kunnen ontvoeren.

In 8 gevallen ging het om een ontvoering door een biologische ouder die het kind niet had erkend.

In 7 dossiers vreesde de beller dat het kind ontvoerd zou worden door de biologische vader die het kind niet wettelijk erkend had.

5 dossiers werden afgesloten als ongerechtvaardigd (misverstanden, slechte intenties).

Eind 2001 waren 4 dossiers nog steeds open.

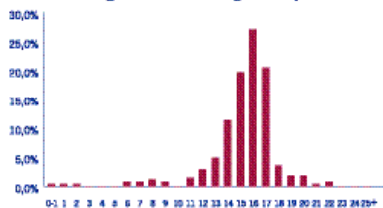
1.4. Niet begeleide minderjarigen

In 2001 behandelde het Centrum 234 dossiers betreffende 284 niet begeleide minderjarigen. Slechts 13 dossiers konden om verschillende redenen afgesloten worden: de minderjarigen hadden zich aangeboden om asiel aan te vragen in België of in het buitenland, ze werden in een instelling gelokaliseerd, onderschept door de politie of teruggestuurd naar hun land van herkomst. Een minder

jarige heeft, na meermaals telefonisch bedreigd te zijn geweest in het opvanghuis, genoten van veiligheidsmaatregelen.

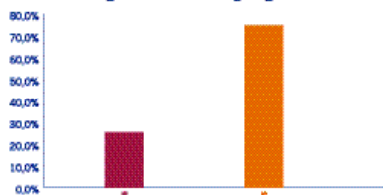
Op 31/12/2001 werden 271 kinderen (in 221 dossiers) nog steeds als vermist beschouwd.

**Niet begeleide minderjarigen -
Verdeling van de kinderen volgens leeftijd**

Kindern 04 04 04 07 07 11 12 14 18 19 11 13 13 13 13 14 15 18 18 04 07 %

**Niet begeleide minderjarigen -
Verdeling van de kinderen volgens geslacht**

Kindern 25,4% 74,6%

1.5. Parentale ontvoeringen

Telkens een dossier van parentale ontvoering wordt geopend, heeft de case manager een dubbele taak : de omkadering van het slachtoffer en de oriëntering naar de officiële instanties.

In totaal behandelde Child Focus 566 dossiers betreffende 831 kinderen. De dossiers waren als volgt verdeeld :

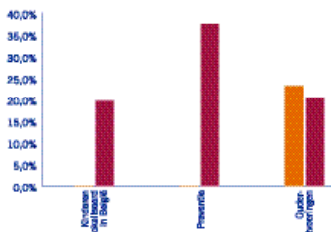
- 211 dossiers, waarbij 312 kinderen betrokken waren, hadden een preventief karakter, omdat een van de ouders vreesde dat de andere ouder het kind naar het buitenland zou meenemen. In zulke gevallen

blijft de rol van de case manager beperkt tot het geven van zoveel mogelijk nuttig advies.

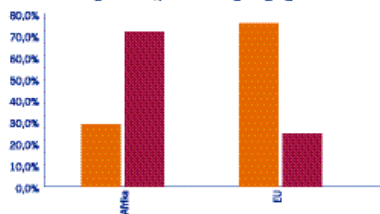
- 111 dossiers, waarbij 140 kinderen betrokken waren, zijn afgesloten, wanneer het kind in België gelokaliseerd werd.

- 113 dossiers met een internationaal karakter, waarbij 161 kinderen betrokken waren, werden in 2001 afgesloten, ofwel omdat de ouder besliste de procedure stop te zetten (47 dossiers), ofwel omdat de ouders een oplossing in der minne geregeld hadden (30 dossiers), of omdat er een gerechtelijke

Ouderontvoeringen - Verdeling van de dossiers

Ouderontvoeringen - Verdeling van de dossiers voldongen fallen/preventie volgens geografische zone

beslissing werd genomen waarnaar de ontvoerder zich schikte (30 dossiers), of tot slot omdat er geen enkele oplossing mogelijk was en de ouder die het slachtoffer was zich daarbij neerlegde (6 dossiers).

Op datum van 31 december 2001 waren 131 dossiers, waarbij 214 kinderen betrokken waren, nog open.

Child Focus heeft 62 dossiers doorgegeven aan het ministerie van Justitie. Voor 42 daarvan was de internationale Conventie van Den Haag van toepassing, die bedoeld is om onwettig verplaatste kinderen onmiddellijk terug naar hun gebruikelijke woonplaats te sturen.

Voor 6 dossiers was de Conventie van Luxemburg van toepassing. Deze werd ondertekend door de lidstaten van de Raad van Europa en erkent gerechtelijke beslissingen op het vlak van het ouderlijke gezag en voert deze uit.

Voor slechts 1 dossier was de Conventie van Brussel II van toepassing: deze erkent onmiddellijk de vonnissen in echtscheidingsprocedures.

Als een kind wordt meegenomen naar Marokko of Tunesië moet men refereren aan de bilaterale overeenkomsten tussen België en deze landen. Het is dan de bedoeling tot een minnelijke schikking te komen, wat een dialoog met de ontvoerende ouder veronderstelt, met het oog op een vrijwillige teruggave van het kind. Als dit niet lukt, is de enige oplossing een gerechtelijke procedure die de

benadeelde ouder moet opstarten. Er werden 10 dossiers met Marokko en 3 met Tunesië behandeld.

De samenwerking met het ministerie van Justitie voor ouderontvoeringen blijft moeilijk. Child Focus krijgt heel weinig informatie over de evolutie van een dossier als het eenmaal is doorgegeven.

In 68 dossiers werkte het Centrum samen met het ministerie van Buitenlandse zaken.

Voor 87 andere dossiers werd er een klacht ingediend door de achterblijvende ouder en verzorgde het parket de opvolging.

Wanneer kinderen zonder voorafgaand akkoord van de partner worden meegenomen, gebeurt dit evenveel door moeders als door vaders. Het Centrum krijgt echter vier keer meer verzoeken om advies van moeders wanneer er gevreesd wordt voor een ontvoering door de andere ouder.

Als er contacten zijn met beide ouders, komen twee case managers afzonderlijk tussenbeide, evenals hun verantwoordelijke als neutrale persoon. Het is altijd de bedoeling het belang van het kind te vrijwaren en zijn recht op contact met beide ouders te behouden. In het belang van de kinderen is Child Focus voorstander van een bemiddeling, zonder echter de zware verantwoordelijkheid van de ontvoerende ouder uit het oog te verliezen.

De meeste ouderontvoeringen gebeuren naar Europese landen (61%). De frequentste bestemmingen zijn Frankrijk (36%), België (16%) en Spanje (12%). De andere betrokken continenten zijn in volgorde van afnemend belang : Afrika, het Midden-Oosten, de Verenigde Staten, Azië, Zuid-Amerika, de Caraïben en Oceanië. Child Focus behandelt inderdaad ook gevallen van parentale ontvoeringen naar België.

Hoewel het aantal dossiers in verband met Afrika en meer bepaald Noord-Afrika significant is (15% van het totaal), gaat het in 70% van de gevallen om verzoeken tot preventie, tegenover 25% voor Europa.

Wanneer het om daadwerkelijke ontvoeringen gaat, wordt Child Focus met andere woorden vooral geconfronteerd met ontvoeringen naar Europese landen, maar voor preventieve acties leiden proportioneel gezien vooral de Noord-Afrikaanse landen tot interventies.

1.6. Seksueel Misbruik

In 2001 behandelde het Centrum 181 dossiers betreffende 213 kinderen. In 168 dossiers (197 kinderen) gaat het om niet georganiseerd seksueel misbruik. Deze vertegenwoordigen 55 verkrachtingen, 75 gevallen van betastingen, 25 gevallen van aanranding van de eerbaarheid, 4 mislukte pogingen en 9 preventieve dossiers.

Zodra de feiten gesignaleerd zijn, geeft de call manager het dossier onmiddellijk door aan de case manager. Als de oproep van het slachtoffer of zijn ouders komt, zal de case manager ervoor zorgen dat deze zo snel mogelijk medische en/of psychologische hulp krijgen. Indien de minderjarige snel verhoord wordt, zal de case manager contact opnemen met de politiedienst om de eerste stappen te vergemakkelijken, met de bedoeling dit verhoor in de best mogelijke omstandigheden te laten verlopen.

Hoewel er voorlopig geen samenwerkingsprotocol bestaat met de overheid betreffende extrafamiliaal seksueel misbruik, is er een wederzijds vertrouwen gegroeid waardoor Child Focus in bepaalde gevallen de ouders en het slachtoffer op de hoogte kan houden over de evolutie van hun dossier.

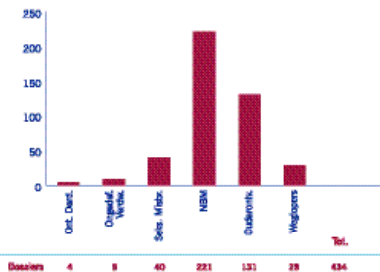
Child Focus heeft ook 13 dossiers van georganiseerde seksuele uitbuiting behandeld (16 kinderen) : 2 verkrachtingen door meerdere daders, 4 betreffende pornografie, 2 inzake prostitutie en 5 preventieve dossiers. Dit soort dossiers wordt onmiddellijk aan een case manager doorgegeven die zal waken over de medische en/of psychologische omkadering van de slachtoffers en hun familie. Hij zal pro-actief contact opnemen met de gerechtelijke instanties

overeenkomstig het samenwerkingsprotocol, hetgeen bepaalt dat Child Focus op de hoogte wordt gehouden van de vorderingen van het onderzoek voor dossiers inzake georganiseerde seksuele uitbuiting.

Of het nu gaat om niet georganiseerd of georganiseerd seksueel misbruik, de rol van de case manager bestaat erin de oproepers op een correcte wijze te oriënteren. Zijn eerste taak bestaat erin de twee mogelijke wegen toe te lichten : de gerechtelijke weg of een doorverwijzing naar de diensten voor slachtofferhulp, die altijd positief blijkt te zijn. De betrokken diensten zullen de case manager op de hoogte houden van de resultaten die hun interventie opleverde.

Als de ouder beslist klacht in te dienen, zal de case manager de oproeper aanraden zich tot het slachtofferonthaal bij de politie of het parket te richten . De case manager zal het dossier pas sluiten als vaststaat dat ouders en kind goed opgevangen worden.

Verdeling van de open dossiers op 1/1/2002

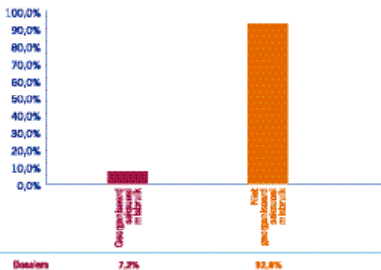

2. Samenwerking met de Federale Cel voor Vermiste Personen

Child Focus heeft 212 keer contact opgenomen met de Cel voor vermissingsdossiers. Dat betekent dat de case manager het geval onrustwekkend vindt of van mening is dat een samenwerking met de politiedienst, belast met het dossier, het onderzoek vooruit zou helpen.

Omgekeerd heeft de Cel Child Focus 20 keer op de hoogte gebracht van een volgens haar onrustwekkende verdwijning.

Seksueel misbruik - Verdeling van de dossiers georganiseerd / niet georganiseerd seksueel misbruik

3. Omkadering van de slachtoffers

3.1. Omkadering door Child Focus en de sociale diensten

Deze omkadering is en blijft een van de essentiële taken van Child Focus. De case managers belast met een verdwijningsdossier hebben 50 keer deelgenomen aan coördinatievergaderingen.

Om de ouders goed op te vangen en complementair te blijven, neemt Child Focus altijd eerst contact op met de bestaande hulpdiensten die de slachtoffers eveneens zullen steunen. Bij een verdwijning waaraan een verklaring bij de politie is te pas gekomen, komen de diensten voor slachtofferhulp niet altijd tussen. Er ontstaat immers een vertrouwensrelatie tussen de ouder en de case manager, die tijdens de eerste fase de ouder kan opvangen dankzij de informatie die hij van de politie krijgt. Het afgelopen jaar werd er 87 maal contact genomen met deze diensten.

Wat het slachtofferonthaal bij het parket betreft, daar komen slechts zeer weinig dossiers terecht: vele worden immers snel afgehandeld en ook hier kunnen contacten tussen Child Focus en de politiemensen toelaten de ouders op de hoogte te houden en aldus te steunen. Child Focus heeft 32 keer contact opgenomen met deze diensten.

De samenwerking met de diensten voor slachtofferhulp die, na de eerste contacten met Child Focus de opvang overnemen, wordt positief geëvalueerd.

3.2. Financiële steun van Child Focus

In 2001 heeft Child Focus in bepaalde gevallen financiële steun verleend om kinderen in staat te stellen naar België terug te keren. In 4 dossiers, waarvan 3 met betrekking tot een parentale ontvoering en 1 tot een ontvoering door een derde, heeft het Centrum de vliegtuigtickets voor de repatriëring van de kinderen betaald.

In 2001 waren er voor 122 verdwijningen van kinderen 137 affichecampagnes nodig.

Om het beheer, de vormgeving en de productie van deze affiches en vignettes mogelijk te maken, is er nood aan een snelle en doeltreffende logistiek.

Er werden in totaal meer dan 135.000 affiches en meer dan 75.000 vignettes gemaakt. Ze werden verspreid via de vrijwilligers en de ouders van slachtoffers (211 keer), via de gestructureerde partners (105 keer) en via politiebureaus (152 keer).

De zwaarste maanden waren januari, april, juli, augustus, september, oktober en november 2001.

Het interventievoertuig, dat speciaal is uitgerust voor de productie van affiches op de plaats van de verdwijning, werd gemiddeld één maal per maand ingezet.

3. Netwerk

1. De vrijwilligers

De ontwikkeling van 27 vrijwilligersafdelingen vergt een permanente begeleiding. Regelmatig zijn vernieuwingen noodzakelijk omdat bepaalde vrijwilligers niet meer even beschikbaar zijn.

Anderzijds moet hun motivatie in stand gehouden worden en moeten de coördinatoren geëvalueerd worden om de doeltreffendheid van de affichage-acties te verzorgen en/of te verbeteren.

Daarom werd een tweede coördinator aangesteld voor het gerechtelijke arrondissement Antwerpen en werden de 19 Brusselse gemeenten in drie zones verdeeld voor de affichage.

De coördinatoren vergaderen een keer per trimester bij Child Focus. Deze vergaderingen zijn een onmisbaar communicatiemoment om de coördinatoren te vormen en te informeren; ze hebben de kans vragen te stellen en thema's te bespreken die alle afdelingen aanbelangen. In 2001 werd ook een vergadering voor de coördinatoren samen met hun adjuncten georganiseerd.

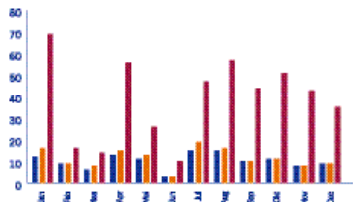
Op 31 december 2001 waren er 975 vrijwilligers. Voor bepaalde arrondissementen zijn er nog altijd te weinig, met name in Antwerpen, Brussel-Halle-Vilvoorde, Brussel, Ieper, Mechelen, Oudenaarde en Veurne. De noodzaak om het aantal vrijwilligers op te trekken, is constant. Daarom verspreidden de bestaande afdelingen 17.000 affiches voor de rekrutering van nieuwe kandidaten. Via de regionale media werden eveneens meerdere oproepen tot vrijwilligers gelanceerd.

In 2001 brachten de vrijwilligers meer dan 79.000 affiches van verdwenen kinderen aan (meer dan 32.000 in 2000). Er werden ook meer dan 44.000 vignettes verspreid (27.000 in 2000).

De teams van Dinant, Ieper, Mechelen, Tongeren en Turnhout hadden het geluk niet te moeten optreden. Dit doet echter niets af van hun motivatie, noch van hun constante beschikbaarheid.

De coördinatoren en hun vrijwilligerteams houden bij speciale evenementen ook een stand van Child Focus. In de loop van het jaar gebeurde dat 23 keer over het ganse land. Deze stands zijn voor Child Focus de gelegenheid om zich op lokaal vlak beter kenbaar te maken. De verkoop van de mascotte Tibi, de pin en de Child Focus - sticker heeft meer dan 2.500 EUR opgebracht.

Affichage

Doosiers	12	9	6	19	11	8	16	15	10	11	8	9
Campagnes	16	9	8	16	13	8	19	14	10	11	8	9
Oproep vlieu./partijvers	89	16	14	66	26	10	47	67	44	51	43	26

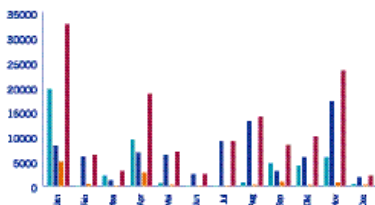
2. De gestructureerde partners

Er werden evaluatievergaderingen georganiseerd met Delhaize De Leeuw, Vedior Interim en de MIVB. Er werd begin december 2001 een akkoord afgesloten met Laboratoria Flandria om te afficheren in de apotheken van Oost-Vlaanderen en Vaams Brabant, en het eerste contact met Alpha Répartition (groot-handelaar voor de Waalse apotheken) was zeer positief. Het is de bedoeling te kunnen aanplakken in alle Belgische apotheken via de verschillende groothandelaars.

De samenwerking met de NMBS, de TEC en Tondeur Diffusion (verdelers van tijdschriften in de krantenwinkels) evolueert gunstig. Deze met De Lijn wordt geëvalueerd in nauwe samenwerking met hun nieuwe Directeur generaal.

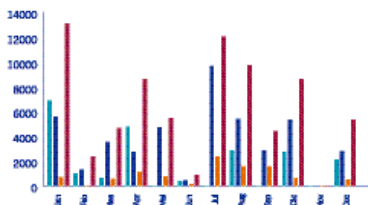
Er werden in 2001 meer dan 46.000 affiches van verdwenen kinderen verspreid (meer dan 32.000 in 2000) dankzij de gestructureerde partners, alsook meer dan 21.000 vignettes (meer dan 11.000 in 2000).

Productie affiches

Geëtic. Partn.	18689	0	2000	9305	460	0	0	640	4428	4050	8578	278
Vrijwilligers	8050	8900	1000	6700	6190	2300	8900	18000	3000	6700	16950	1700
Pollux	4850	250	0	2666	100	0	0	190	740	181	400	100
Totaal/maand	33499	8190	3000	18671	6780	2300	8900	18960	8171	9981	25228	2078

Productie vignettes

Geëtic. Partn.	6879	1050	600	4745	0	340	0	2850	0	2743	0	2673
Vrijwilligers	5815	1324	3800	2735	4700	400	9700	5270	2830	5300	0	2790
Pollux	650	0	858	1184	710	190	2352	1535	1535	610	0	800
Totaal/maand	13004	2374	4658	8614	5450	690	12952	9785	4408	8653	0	5323

4. Internationale operaties

1. Internationale operationele interventies

Dankzij de contacten die Child Focus sinds zijn oprichting overal ter wereld kon leggen, is het Centrum in staat tussen te komen met punctuele taken om het onderzoek in dossiers met een internationaal karakter vooruit te helpen. Ter voorbeeld : Een Belgische adolescente die op 22 juli 2001 verdween, kon op 25 juli worden teruggevonden in het Franse Cap d'Agde. Om het onderzoek te versnellen, knoopte Child Focus niet alleen contacten aan met de politiediensten ter plaatse, maar ook met het gemeentehuis en een plaatselijke drukkerij. Dankzij deze diverse contacten kon Child Focus 7.500 affiches met de foto van het meisje laten drukken en verkreeg het akkoord van de gemeente Cap d'Agde om deze affiches te laten verspreiden via de gemeentelijke diensten (politie, brandweer, vrijwilligersorganisaties, ...).

De snelle terugkeer van de jonge Belgische was het resultaat van een nauwe samenwerking tussen België en Frankrijk, maar vooral tussen Child Focus en de plaatselijke Franse overheidsdiensten.

2. De Europese Federatie voor Vermiste en Seksueel Uitgebuide Kinderen

Child Focus ligt aan de basis van een Europese groepering van diverse NGO's die zich bezighouden met de problematiek van de verdwijning en de seksuele uitbuiting van kinderen. De Europese Federatie voor Vermiste en Seksueel Uitgebuide Kinderen, opgericht in juni 2000, werd officieel gelanceerd in het Europees Parlement op 4 mei 2001. Naast Child Focus voor België zijn 17 andere NGO's uit 13 landen lid van de Federatie :

- **Oostenrijk** . 147- Rat auf Draht, Wenen
- **Tsjechische Republiek** . Nadace Nase Dite (Our Child Foundation), Praag
- **Denemarken** . Thora Center, Kopenhagen
- **Frankrijk** . La Mouette, Agen
. Aide aux Parents d'Enfants Victimes (APEV), Issy-les-Moulineaux
. Fondation Pour l'Enfance, Parijs
- **Duitsland** . Elterninitiative Vermiste Kinder, Kisdorf
. Weisser Ring, Mainz
- **Griekenland** . The Smile of the Child, Athene
- **Hongarije** . Kék Vonal, Boedapest
- **Ierland** . Irish Society for the Prevention of Cruelty to Children, Dublin
- **Italië** . Centro Nazionale per la Ricerca dei Bambini Scomparsi et Sessualmente Abusati (Aurora), Bologna
- **Polen** . Fundacja Dzieci Niczyje (Nobody's Children Foundation), Warschau
. Itaka Foundation, Warschau
- **Portugal** . Instituto de Apoio à Criança, Lissabon
- **Spanje** . Accion contra la Pornografia Infantil, Madrid
- **Engeland** . National Missing Persons Helpline, Londen.

De Federatie, met als voorzitter Daniel Cardon de Lichtbuer, is een humanitaire vereniging met een soepele en open structuur die de regelmatige communicatie tussen haar leden bevordert. Dankzij deze regelmatige contacten is het mogelijk de krachten en initiatieven te bundelen ten opzichte van de Europese instellingen, wat een doeltreffende en gemeenschappelijke benadering van de fenomenen in kwestie mogelijk maakt.

Child Focus herbergt de maatschappelijke zetel en het algemeen secretariaat van de Federatie. Het kreeg eerst de taak de Federatie een wettelijk kader te geven (statuten, mission statement, logo, financiering, beheers- en actieplan).

Eind december 2001 had de Federatie de volgende initiatieven op haar actief :

- een gemeenschappelijke resolutie, gestemd door de leden, om de nationale regeringen en de Europese instellingen aan te zetten tot de oprichting of de aanbeveling van de oprichting van :
 - . nationale operationele centra voor verdwenen en seksueel uitgebuite kinderen
 - . nationale overheidsinstellingen die nationale statistieken over de problematiek verzamelen en deze doorgeven aan een eveneens op te richten Europese instelling;
- een bijdrage voor het ministerie van Justitie tijdens de opstelling, onder het Belgische Voorzitterschap van de Europese Unie, van het ontwerp van een "resolutie betreffende de oprichting van nationale centra en organismen ter bestrijding van de verdwijning en de seksuele uitbuiting", gepubliceerd in oktober 2001;
- aanwezigheid als waarnemer op de 4de Bijzondere Commissie betreffende de Conventie van Den Haag over de burgerlijke aspecten van internationale ontvoeringen van kinderen, in maart 2001;
- stappen om een consultatief statuut te verkrijgen bij de werkomites van de Raad van Europa betreffende kwesties in verband met de verdwijning en de seksuele uitbuiting van minderjarigen;
- aanwezigheid als waarnemer op het 2de Wereldcongres tegen de seksuele uitbuiting van kinderen, in december 2001, te Yokohama, Japan;
- opvolging van het werk van het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie.

Om haar opdrachten zo goed mogelijk te volbrengen, moet de Europese Federatie kunnen rekenen op een ruime steun, zowel vanwege de nationale regering van elk lid als van de bedrijfswereld en de particulieren. Om zich kenbaar te maken bij potentiële sponsors heeft Child Focus een financieel Steuncomité opgericht waarvan het ook het secretariaat verzorgt. Het bestaat uit zeven filantropen die bedrijven en particulieren in verschillende Europese landen benaderen. Eerst betrof dit vooral Frankrijk. Eind 2001 sponsorde de Société Générale van België de Federatie met 25.000 EUR, op instructie van de Fondation Suez in Frankrijk.

3. Het International Center for Missing and Exploited Children (ICMEC)

Dit internationale centrum ontstond in april 1999 te Washington. Het wil een algemene respons creëren op de problematiek van de internationale ontvoeringen en de seksuele uitbuiting van kinderen. Het is ontstaan uit het National Center for Missing and Exploited Children in de Verenigde Staten. De Raad van bestuur bestaat uit internationale persoonlijkheden, waaronder de voorzitter van Child Focus. Daardoor neemt ons Centrum actief deel aan de beslissingen en de vorderingen van het werk van ICMEC. Child Focus was gastheer van de vergadering van de Raad van bestuur in mei 2001 en organiseerde in dit verband een receptie in het Brusselse stadhuis, in aanwezigheid van de burgemeester, de heer Thielemans. In augustus 2001 kwamen vertegenwoordigers van ICMEC ook samen in Brussel en sindsdien werd besloten dat Child Focus de woordvoerder van de organisatie zal zijn op het Europese continent, zowel ten opzichte van NGO's als van de Europese instellingen. In september 2001 werd terzake een formeel akkoord ondertekend tussen ICMEC en Child Focus.

Studie en ontwikkeling

Inleiding

Na drie jaar werking heeft het Centrum zich dermate gestructureerd, dat het op doeltreffende wijze crisissituaties kan opvangen. De tijd leek dan ook rijp om een meer wetenschappelijke benadering van de verdwijningen en de seksuele uitbuiting van kinderen uit te werken.

Dat is een investering op langere termijn die echter noodzakelijk is om preventie- en sensibiliseringsacties tot een goed einde te brengen en zo de situatie van de slachtoffers te verbeteren en het wettelijke kader te beïnvloeden.

1. Samenwerkingsprotocol met de gerechtelijke instanties

In 2001 werd het samenwerkingsprotocol met de gerechtelijke instanties, dat in 1998 onder tekend werd, geëvalueerd. Een nieuwe versie, die beter aangepast is aan de evolutie op het terrein, werd opgesteld door de Minister van Justitie, het College van procureurs-generaal en Child Focus. Het gaat hoofdzakelijk om de volgende amendementen :

De activiteiten van Child Focus worden ruimer opgevat.

Het nieuwe protocol erkent duidelijk het nut van de 110-noodlijn. Men vermeldt de mogelijkheid om het interventievoertuig in te zetten, dat op de plaats van de verdwijning affiches kan afdrukken die de vrijwilligers van Child Focus daarna verspreiden. Er wordt verder verwezen naar de website waar de gegevens betreffende verdwenen kinderen overal ter wereld geraadpleegd kunnen worden. Er wordt rekening gehouden met het feit dat Child Focus onder bepaalde voorwaarden ook jonge volwassenen (tot 25 jaar) kan opsporen, als ze gedomicileerd zijn bij de personen die zolang ze minderjarig waren het ouderlijk gezag uitoefenden en/of er ten laste van zijn, tot blijkt dat ze uit

vrije wil vertrokken zijn. Ook de contacten die Child Focus in het buitenland heeft met diverse partners en de media worden benadrukt.

In dit nieuwe protocol wordt Child Focus erkend als een bevoorrechte partner.

Dit geldt zeker wanneer er sprake is van opleidingen en informatieve sessies ten dienste van justitie en de politie. Tegelijk werd overeengekomen dat het 110-noodnummer ter beschikking gesteld wordt voor de opsporingsberichten van het parket met betrekking tot minderjarigen via de media. Er zijn ook veranderingen in de houding ten opzichte van de deelname van Child Focus aan coördinatievergaderingen. Nu neemt Child Focus per definitie deel, behalve indien dit volgens de magistraat niet pertinent is en op voorwaarde dat de vertrouwelijkheid van de informatie en het onderzoek gerespecteerd wordt.

Het nieuwe protocol is bovendien aangepast aan de politiehervorming. De basisprincipes benadrukken de bevoorrechte banden tussen Child Focus en Buitenlandse zaken. Er werden gedetailleerde en afzonderlijke procedures opgesteld voor de gevallen

van seksuele uitbuiting en parentale ontvoeringen. Jammer genoeg zijn er geen akkoorden meer rond een mogelijke samenwerking tussen Child Focus en de gerechtelijke instanties in pedofiliedossiers. Nochtans ontvangt Child Focus talrijke oproepen

en behandelt het pedofiliedossiers. Om die te kunnen opvolgen, zal Child Focus streven naar bijkomende samenwerkingsmodellen, zeker nu er in 2002 een nationaal meldpunt voor kinderpornografie op het Internet komt.

2. Ministeriële richtlijn met betrekking tot de opsporing van vermiste personen

De evaluatie van deze ministeriële richtlijn werd in 2001 voortgezet. Na diverse vergaderingen werd een aangepaste versie ter advies voorgelegd aan het College van procureurs-generaal. Er werd gepland dat de nieuwe richtlijn, waaraan Child Focus actief heeft kunnen meewerken, in 2002 zou verschijnen, wat ondertussen is gebeurd. Deze richtlijn besteedt

meer aandacht aan verdwenen kinderen, parentale ontvoeringen, verdwijningen van niet begeleide minderjarigen, alsook aan de rol en de meerwaarde van Child Focus bij verdwijningen van kinderen. Het protocol waarnaar hierboven wordt verwezen, werd overigens integraal in de ministeriële richtlijn opgenomen.

3. Koninklijk Besluit naar aanleiding van de wet van 8/12/1992 tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, gewijzigd door de wet van 11/12/1998 tot omzetting van de richtlijn 95/46/EG van 24/10/1995

Er is een specifiek KB voorzien voor Child Focus betreffende de duur en de verwerking van de persoonlijke gegevens van verdachten, over de taak van de verantwoordelijke voor de verwerking van deze gegevens alsook over de manier van hierover verslag uit te brengen aan de commissie. Er zijn gesprekken geweest met het ministerie van Justitie die trouwens nog steeds bezig zijn.

Child Focus heeft zich onmiddellijk geschikt naar dit KB en heeft daartoe de telefooncentrale uitgerust met een filter die de beller laat weten dat zijn nummer geïdentificeerd wordt en zijn gesprek wordt opgenomen. De directeur van het departement Studie en Ontwikkeling werd benoemd tot "Aangestelde voor de gegevensverwerking" en staat dus in voor het beheer en de bescherming van de persoonsgegevens.

4. Preventie

1. Camp Safe

Naar aanleiding van de 'Camp Safe'-preventie-campagne, die bedoeld was om de verdwijning van kinderen die deelnemen aan vakantiecampen of speelpleinen te vermijden en die in 2000 getest werd, nodigde Child Focus de Cel Vermiste Personen van de Federale Politie uit, samen met de organisatoren en de begeleiders van vakantiecampen en speelpleinen, om de preventietips te evalueren aan de hand van hun ervaringen.

Na dit overleg werd een folder opgemaakt met een aantal aanbevelingen om verdwijningen te vermijden en de stappen die men moet ondernemen als er een kind ontbreekt. Tijdens de zomer van 2001 werden er 20.000 folders verspreid, zowel bij de politiediensten als bij de betrokken organisatoren en begeleiders.

2. SMS (Short Message Service)

Op verzoek van de zedenbrigade van de Brusselse Federale Politie werd een preventieproject rond boodschappen via SMS opgestart. De bedoeling is jongeren te waarschuwen voor personen met slechte bedoelingen die, via dit anonieme medium, proberen met hen in contact te komen.

De televisiezenders VT4 en Ka2, die gesprekken via SMS op teletext aanbieden, zetten vanaf januari 2002 een reeks tips van Child Focus op hun respectievelijke pagina's, om de jongeren te waarschuwen en te sensibiliseren voor de eventuele gevaren.

5. Kinderbijslag

De besprekingen met de Minister van Sociale Zaken, Gezondheid en Leefmilieu die in 2000 van start gingen, werden voortgezet. Child Focus heeft erop aangedrongen dat een ouder, die het slachtoffer wordt van een parentale ontvoering, het recht op de kinderbijslag behoudt, en niet de ontvoerende ouder.

Dit heeft geleid tot de circulaire van 2/8/2001, die voorziet dat de kinderbijslag wordt uitgekeerd aan de persoon die de bijslagtrekkende was voor

de ontvoering, gedurende een periode van maximum vijf jaar na de ontvoering. Deze schikking wordt echter pas uitvoerbaar als de vragende ouder ook een klacht heeft ingediend.

Child Focus is van plan de discussie voort te zetten om bepaalde voorwaarden te versoepelen en zoveel mogelijk de bestraffing van de ouder, die het slachtoffer is, te vermijden.

6. Studiedagen

- Child Focus heeft deelgenomen aan het voorbereidende werk voor "The Hague Convention's Fourth Special Commission on the Civil aspects of international child abduction" in Den Haag, op 16 januari 2001 door de Senaat georganiseerd.
- In mei 2001 nam Child Focus deel aan een congres in Korfoe rond het thema "Children's trafficking from the Balkans to Europe", georganiseerd door de Griekse NGO The Smile of the Child. Child Focus gaf er een lezing over de problematiek van de verdwijning en de seksuele uitbuiting van niet begeleide minderjarigen om de internationale dimensie van dit fenomeen te benadrukken. Deze jongeren vormen een permanente bron van ongerustheid, omdat de kans bijzonder groot is dat ze in handen van mensenhandelaars vallen, des te meer omdat een specifiek wettelijk kader ontbreekt.
- Op 29 juni 2001 werd een studiedag georganiseerd in de Senaat, in samenwerking met de beweging "Het Nestje" en Child Focus, rond het thema van mensenhandel en prostitutie. Naast de leden van de Senaat, waaronder Prins Filip, hebben diverse betrokken organisaties deelgenomen, evenals vertegenwoordigers van gespecialiseerde politiediensten en magistraten. Ook bij die gelegenheid heeft Child Focus de aandacht getrokken op de problematiek van de niet begeleide minderjarigen.
- In november 2001 vond het internationale congres "Civil Society Agenda 2001" plaats op initiatief van de "Association for gender issues" in het kader van het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie. Child Focus werd gevraagd actief deel te nemen aan de werkgroep "Trafficking in human beings & Crime prevention", gezien zijn kennis inzake de problematiek van de verdwijning van niet begeleide minderjarigen en slachtoffers van mensenhandel.
- In december 2001 nam Child Focus deel aan het 2de Wereldcongres tegen de seksuele uitbuiting van kinderen voor commerciële doeleinden, dat plaatsvond in het Japanse Yokohama. Het Centrum nam actief deel aan twee workshops die de nadruk legden op de noodzaak netwerken te ontwikkelen om op doeltreffende wijze de uitbuiting van kinderen te bestrijden. In het kader van het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie is de Belgische delegatie erin geslaagd aan de "Yokohama Global Commitment 2001" een verklaring over het globale engagement van de Europese landen toe te voegen, met name :
 - . de strijd tegen de seksuele uitbuiting uit te breiden naar alle vormen van seksueel geweld en seksuele dwang;
 - . onder de bescherming van kinderen te verstaan de bescherming van meisjes en jongens tot de leeftijd van 18 jaar in alle landen;
 - . beschermingsacties van kinderen te voeren in nauwe samenwerking met de samenleving.

7. Studies

- Project in het kader van het DAPHNE-programma van de Europese Commissie

Het pilootproject, dat Child Focus voerde van december 2000 tot december 2001 in het kader van het Daphné-programma en dat gedeeltelijk gefinancierd werd door de Europese Commissie, betrof de uitwerking van een gestructureerd repertorium van organismen die actief zijn op het vlak van de verdwijning en de seksuele uitbuiting van kinderen in zeven landen : België, Hongarije, Italië, Nederland, Polen, Roemenië en het Verenigd Koninkrijk.

Het werk werd uitgevoerd in samenwerking met de verschillende NGO's in deze landen en het vermeldt 65 organismen die actief zijn op het vlak van de verdwijning en de seksuele uitbuiting van minder-jarigen en zich bezighouden met preventie, repressie en de omkadering van de slachtoffers.

Het gaat om een referentiestudie die ook de types van nationale en transnationale samenwerkingen voorstelt tussen privé organisaties, openbare instellingen en de burgermaatschappij.

Dankzij de uitwisseling van informatie en ervaringen, en de werkvergaderingen die tijdens de uitwerking van het project werden gehouden, hebben Child Focus en de andere partners de basis kunnen leggen van een internationaal netwerk van professionals en experts. Tegelijk werd een praktisch, operationeel en nuttig instrument op het terrein gecreëerd.

- Studie in voorbereiding over de verdwijning van niet begeleide minderjarigen en minderjarige slachtoffers van mensenhandel

Child Focus achtte het wenselijk een nauwkeuriger beeld te krijgen van de problematiek van de verdwijning van niet begeleide minderjarigen en startte half juni 2001 een diepgaande studie rond dit onderwerp, gezien de toename van dit soort verdwijningen.

Het onderzoek is gebaseerd op 255 verdwijnings-dossiers, die in detail worden geanalyseerd om trends te identificeren inzake leeftijd, geslacht, nationaliteit, duur van het verblijf, plaats van verdwijning, eventuele link met de prostitutie, ...

Het is de bedoeling een duidelijke beschrijving van het fenomeen op te maken en de resultaten van de studie voor te stellen tijdens een rondetafel met de gespecialiseerde magistraten. De studie zal in 2002 gepubliceerd worden.

- Project in het kader van het STOP-programma van de Europese Commissie

Child Focus heeft deelgenomen aan de studie "Trafficking in unaccompanied minors for sexual exploitation in the European Union" van de IOM (International Organisation for Migration) met een bijdrage over de verdwijning van niet begeleide minderjarigen.

Communicatie

1. Behandeling van de dossiers

Voor dossiers inzake verdwijningen van kinderen is het soms nuttig een beroep te doen op de nationale, regionale of zelfs internationale pers. Zo wordt er meer aandacht aan besteed en kan men zoveel mogelijk mensen bereiken om getuigenissen te verzamelen en het verdwenen kind terug te vinden. De beslissing om de pers in te schakelen wordt nooit zomaar genomen. Dat gebeurt in overleg met de ouders en de betrokken magistraat en politie-dienst, uitsluitend wanneer het in het belang van het kind is dat de verdwijning openbaar wordt gemaakt. In de loop van zijn vierjarige bestaan kon het Centrum bevoorrechte contacten aanknopen met journalisten in België en in Europa. Bij zeer onrustwekkende verdwijningen vertrouwen deze dan ook meestal op het onderdeel van Child Focus en werken ze mee. Als tegenprestatie houdt Child Focus hen op de hoogte gedurende de verdwijning en uiteraard van de afloop. Voor sommige dossiers is deze afloop trouwens te danken aan de steun van de pers.

Als de Federale Politie op verzoek van een magistraat opsporingsberichten voor minderjarigen verspreidt via de media, wordt het 110-noodnummer van Child Focus altijd vermeld. Er bestaat ook een samenwerking tussen het Centrum en Ooggetuige (VRT) en Appel à témoins (RTBF), telkens als het gaat om dossiers die door Child Focus worden behandeld.

De pers wordt ook ingeschakeld via Inter-Press, een platform op het Internet dat is voorbehouden aan journalisten en waarop Child Focus een presentatieliste heeft. Dit instrument is bijzonder interessant als het nodig is de pers in het buitenland te bereiken voor dossiers met een internationale dimensie.

Verder werd regelmatig een beroep gedaan op de regionale pers om het netwerk van vrijwilligers verder uit te breiden. Dankzij deze steun wordt het Centrum ook op lokaal vlak beter bekend.

2. Positionering

Er werden in 2001 meerdere persconferenties georganiseerd :

- Op 21 maart 2001 om de campagne Change for the Future voor te stellen in samenwerking met Amnesty International, Handicap International, Vredeseilanden, Oxfam-Solidariteit, Unicef en WWF. Het was de bedoeling de Europese munten te verzamelen die niets meer waard zijn na de invoering van de euro.

- Op 26 april 2001 om het jaarverslag van het jaar 2000 voor te stellen en de balans op te maken van drie jaar werking. Bij die gelegenheid werd ook Jacques Debulpaep, de nieuwe Algemeen directeur van Child Focus, voorgesteld. Hij nam zijn functie op vanaf 1 juni 2001.
- Op 8 juni 2001 voor de echte lancering van Change for the Future en om de partners voor te stellen.

- Op 11 juni 2001 werden een aantal regionale persconferenties georganiseerd, waaronder een in Luik door Child Focus, in aanwezigheid van Robert Waseige, een van de partners van de actie en bestuurder van Child Focus. Deze conferentie werd georganiseerd in samenwerking met Belgacom, een van de partners van Change for the Future.

- Op 26 juni 2001, ter gelegenheid van een colloquium in de Senaat rond mensenhandel en prostitutie, georganiseerd door "Het Nestje" en Child Focus.

- Op 28 november 2001 organiseerde Minister van Justitie Marc Verwilghen een persconferentie in aanwezigheid van verschillende leden van Child Focus, ter gelegenheid van de officiële ondertekening van het nieuwe samenwerkingsprotocol tussen Child Focus en de gerechtelijke instanties.

- Op 29 november 2001 organiseerde de Brusselse burgemeester, de heer Thielemans, een persconferentie met alle actoren waaronder Child Focus, nadat een jongetje van 3 dat het slachtoffer was van een ontvoering, werd teruggevonden. De goede samenwerking met Child Focus werd in de verf gezet.

Op 4 mei 2001, toen de Europese Federatie voor Vermiste en Seksueel Uitgebuide Kinderen in het Europees Parlement gelanceerd werd, werden vertegenwoordigers van de nationale en internationale pers uitgenodigd om deel te nemen. Deze officiële presentatie van de Federatie vond plaats in aanwezigheid van de Staatssecretaris van Zweden, de Belgische Minister van Justitie en vertegenwoordigers van de Europese Commissie, het Europees Parlement en de Raad van Europa.

Op 8 mei 2001 werd de pers uitgenodigd op het Centrum ter gelegenheid van het bezoek van de

Zweedse prinses Victoria, in het gezelschap van prinses Mathilde en prins Filp.

Er werden ook diverse persberichten verstuurd over bepaalde verdwijningsdossiers, om vrijwilligers op te roepen (regionale pers), de resultaten bekend te maken, acties of evenementen ten voordele van Child Focus aan te kondigen en naar aanleiding van het tweede Wereldcongres tegen de seksuele uitbuiting van kinderen eind 2001.

De pers vraagt Child Focus regelmatig naar informatie over dossiers, naar toelichting van zijn werking of actuele onderwerpen die verband houden met de opdrachten van het Centrum.

Afgelopen jaar heeft de geschreven pers 677 artikels gepubliceerd waarin Child Focus aan bod komt of vermeld wordt : 244 in de Nederlandstalige dagbladpers, 299 in de Franstalige dagbladpers, 20 in de Belgische Duitstalige en Engelstalige pers, 47 in Nederlandstalige magazines en 67 in Franstalige magazines.

De Nederlandstalige radio's hebben 11 keer melding gemaakt van de acties van Child Focus, de Franstalige 23 keer. De Nederlandstalige televisiezenders hebben het 29 keer over Child Focus gehad, in het nieuws, of in speciale uitzendingen; de Franstalige televisiezenders 31 keer.

Tenslotte zijn er veel contacten geweest met de buitenlandse pers, onder andere in Frankrijk, Nederland, Duitsland, Engeland, Zweden en Oostenrijk. Deze contacten zijn zeer belangrijk, niet alleen voor de behandelde dossiers, maar ook om het Centrum op internationaal vlak te positioneren.

3. Informatie en sensibilisatie

1. Evenementen

Child Focus wordt steeds vaker uitgenodigd om deel te nemen aan evenementen waarbij fondsen ingezameld worden of die de gelegenheid bieden het grote publiek te informeren en te sensibiliseren.

- 24 maart 2001 : De harmonie van de brandweer van Péruwelz gaf in de dorpskerk een voorjaarsconcert ten gunste van Child Focus. Dat bracht 1.250 EUR op.
- 28 april 2001 : De Rotary van Moeskroen organiseerde een feest voor zijn veertigste verjaardag. De opbrengst ging naar Child Focus dat een cheque van 27.000 EUR overhandigd kreeg.
- 15 juli 2001 : De vzw "Le Réveil des macralles" organiseerde een wereldrecord bespanning van trekpaarden in Wibrin. Er werd een cheque van 7.760 EUR overhandigd aan Child Focus.
- 11 augustus 2001 : Voor de tweede keer op rij organiseerde Jean-Denis Lejeune samen met de Excelsior van Moeskroen een voetbaltoernooi waaraan 24 teams van duiveltjes deelnamen (kinderen tussen 6 en 8 jaar). Ook deze keer was Child Focus van de partij met een informatiestand. Het evenement genoot de gratis steun van diverse mediapartners in de vorm van radio- en televisiespots, en van reportages : Het Laatste Nieuws, CANAL +, de RTBF, Radio Fréquence Wallonie, Radio Nostalgie Moeskroen en La Dernière Heure. De waarde van deze mediacampagne bedroeg 240.000 EUR. Er werden meer dan 1.500 affiches verspreid om het toernooi aan te kondigen.

Via de verschillende partners werden er meer dan 1.000 tombolaprijzen verzameld.

De verkoop van de tombolabiljetten en de maaltijden en drankjes bracht 5.580 EUR in kas. Excelsior-voorzitter Jean-Pierre Detremmerie, die zijn infrastructuur eens te meer gul ter beschikking stelde van het evenement, rondde de cheque af tot 12.400 EUR.

- Van 5 tot 14 september 2001 : Radio Mango veilde via zijn website een "creative jukebox" (digitale audiospeler) met 22 cd's van Genesis. De verkoop van dit voor België unieke exemplaar leverde 870 EUR op.
- 22 september 2001 : In Aarlen vond de 8ste Werelddag voor doven plaats. Child Focus was voor het eerst aanwezig om zijn diensten kenbaar te maken en te benadrukken dat de 110 ook per fax bereikbaar is. Er werd een specifieke documentatie opgesteld en voorgesteld aan het publiek.
- 5 oktober 2001 : In de Luikse kerk St-Jacques gaven de groep "L'Elan vocal" van Nandrin en meer dan 200 uitvoerders een voorstelling, op initiatief van Michel Bruyère, bestuurder van het Centrum. De RTBF steunde het evenement en vele Luikse vrijwilligers droegen hun steentje bij om alles goed te helpen verlopen. Een gedeelte van de winst ter waarde van 1.500 EUR en diverse giften ter waarde van 2.100 EUR werden aan Child Focus gestort.
- 5 oktober 2001 : In Gent organiseerde de CRAL (Cercle Royal Artistique et Littéraire) een gastro-

nomische theateravond ten gunste van Child Focus.
De bijhorende tombola bracht 5.000 EUR op.

- Van 15 oktober tot 15 november 2001 :

De 9 restaurants van "Chez Léon" organiseerden een actie waarbij per kom mosselen 0,25 EUR aan Child Focus werd geschonken. Speciaal voor de actie werden 5.000 Tibi-postkaarten gemaakt die in de restaurants te krijgen waren. De actie bracht 5.700 EUR op.

2. Campagnes

Om de bekendheid van het Centrum te verhogen en zijn waarden in de verf te zetten bij het grote publiek, zette het bureau Duval Guillaume in 2000 een campagne op touw onder de slogan "Wij helpen kinderen en ouders elkaar terug te vinden". De campagne liep tot in mei 2001, in de vorm van gratis inlassingen in de dagbladers, huis-aan-huis bladen en magazines. Er werden ook affiches opgehangen via de gestructureerde partners (openbaar vervoer, Delhaize-grootwarenhuizen, stations, ...) en het Azimut-netwerk (krantenwinkels, cafés, ...) in Moeskroen, Doornik en Aat.

Na een eerste en vruchtbare samenwerking met Duval Guillaume werd in juni 2001 besloten samen te werken met het bureau Grey Worldwide Belgium. Dit bureau zal volledig gratis instaan voor campagnes die niet meer alleen de bekendste activiteit van Child Focus zullen belichten (hulp aan families via het noodnummer 110), maar ook de activiteiten die kaderen binnen de bredere

opdracht van het Centrum, dat zijn actieterrein wil uitbreiden.

Met het oog op de lancering van een centraal niet politieel meldpunt voor kinderpornosities in juni 2001, wordt een uitgebreide communicatiecampagne voorbereid om de site www.childfocus-net-alert.be kenbaar te maken en de surfers uit te nodigen actief deel te nemen aan de strijd tegen kinderpornografie op het Internet.

3. Publicaties

Het mission statement van het Centrum werd volledig herzien, omdat het Centrum geëvolueerd is en ook de context waarin het werd opgericht veranderd is. Er werd in 2001 een nieuwe versie uitgegeven in het Nederlands, Frans, Duits en Engels, met de steun van Banksys.

In december 2001 verscheen de eerste nieuwsbrief die naar de vrijwilligers, schenkers, sponsors, operationele, gestructureerde en buitenlandse partners, en de overheid verstuurd werd. De Child Focus News wil een band creëren tussen de vrijwilligers en de zetel in Brussel en de verschillende doelgroepen op de hoogte houden van de activiteiten en plannen van Child Focus. Deze nieuwsbrief zal in 2002 driemaal verschijnen en wordt gefinancierd door DVV Verzekeringen.

Financiering

In 2001 ontving het Centrum 2,53 miljoen EUR, afkomstig uit vier grote financieringsbronnen, meer bepaald :

Openbare subsidies	1 538 382	61%
Giften van privé organisaties (in geld of in natura)	761 607	30%
Giften van het grote publiek	185 066	7%
Financiële producten	49 274	2%
Totaal	2 534 329 EUR	100%

Voor de openbare subsidies kon Child Focus rekenen op de steun van twee gewestelijke regeringen - Wallonië en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest - en het saldo van de subsidie die de Vlaamse regering in 2000 toekende. De Federale regering betaalde het nog verschuldigde saldo van de subsidies voor 2000 en vroeg vervolgens aan de Nationale Loterij haar taak over te nemen bij de toekenning van de subsidies voor 2001. Dit beleid voerde ze niet alleen in ten overstaan van Child Focus, maar ook ten opzichte van andere organisaties. In 2001 werden nieuwe contacten aangeknoopt met de Franse en Vlaamse Gemeenschap die in 2002 concreet vorm zouden moeten krijgen. De Europese Commissie verleende ook voor het eerst financiële steun aan drie initiatieven van Child Focus : een project in het kader van het Daphné-programma, een project binnen het Internet Action Plan en de organisatie van de eerste Algemene Vergadering van de Europese Federatie voor Vermiste en Seksueel Uitgebuide Kinderen.

In de privé sector kon Child Focus eens te meer rekenen op de steun van een van zijn stichters, de Koning Boudewijnstichting, en op die van zijn bevoorrechte financiële partners : Belgacom, BBL, Computer Associates, Electrabel, Eurocross, Lanier en Renault. Tweehonderddertig andere bedrijven droegen in 2001 eveneens hun steentje bij, waarvan 170 via de actie "Recuperatie van cartridges" georganiseerd door W-Supplies (Child Focus krijgt 1 EUR per recycleerbare inktpatroon). In 2001 ging een nieuwe

actie van start die vanaf 2002 vruchten zou moeten afwerpen. Het gaat om de verkoop van Post-its door het bedrijf Recall, ten voordele van Child Focus. In samenwerking met een aantal commerciële partners organiseerde Child Focus in 2001 verder vijf tombola's, waarvan twee middelgrote met Brico NV en de GB-supermarkten.

Het grote publiek steunde Child Focus via giften, maar ook dankzij enkele speciale acties, bv. :

- Dankzij de Happy Days getrouwheidskaart - die eind 2000 gelanceerd werd door Carrefour, Fortis Bank en Belgian Shell - hadden eind 2001 bijna 14.000 gezinnen al of een gedeelte van hun punten aan Child Focus geschenken.
- De bevek "BBL Solidarity" die BBL in juni 1999 introduceerde, betaalde in december 2001 een nettodividend van 7,14 EUR per aandeel uit ten gunste van Child Focus. Op die datum bedroeg het nettoactief van deze bevek ongeveer 2,6 miljoen EUR, verdeeld over ongeveer 250 beleggende schenkers.
- In februari 2001 associeerde Child Focus zich - ter gelegenheid van de overgang naar de euro - met acht andere organisaties voor de oprichting van de vzw Change for the Future. Het doel is het grote publiek aan te moedigen om zijn vreemde munstukken in te leveren. Nadat de munten en briefjes teruggestuurd zijn naar de verschillende nationale banken in kwestie, worden ze in euro's omgezet en verdeeld onder de negen verenigingen, zodat die elk hun eigen opdrachten zo goed mogelijk kunnen vervullen.

Bedrijfsrevisoren
Pegasus Park
Berkentlaan 8b
B-1631 Diegem
Saglum

Tel: +32 2 800 20 00
Fax: +32 2 800 20 01
<http://www.deloitte.be>

**Deloitte
& Touche**

**VERSLAG VAN DE COMMISSARIS
AAN DE LEDEN VAN DE INSTELLING VAN OPENBAAR NUT
"EUROPEES CENTRUM VOOR VERMISTE EN SEKSUEEL UITGEBUIE KINDEREN"
Houba - De Strooperlaan 292 - 1020 BRUSSEL**

Financiële toestand op 31 december 2001

Wij hebben de eer u verslag uit te brengen over de controleopdracht die u ons heeft toevertrouwd. Wij hebben een controle uitgevoerd op de staat van de activa en passiva van de stichting, afgesloten per 31 december 2001 alsook op de staat van de inkomsten en uitgaven, afgesloten op dezelfde datum.

De financiële staat werd opgesteld onder de verantwoordelijkheid van de raad van bestuur, rekening houdend met de specifieke waarderingsregels van de stichting. De financiële staat per 31 december 2001 sluit af met een balansstaat van 84.034.683 BEF en met een resultatenrekening die afsluit met een nul resultaat van het boekjaar.

Verklaring zonder voorbehoud over de staat van activa en passiva en over de staat van inkomsten en uitgaven.

Onze controles werden verricht overeenkomstig de normen van het Instituut der Bedrijfsrevisoren. Deze beroepsnormen vereisen dat onze controle zo wordt georganiseerd en uitgevoerd dat een redelijke mate van zekerheid wordt verkregen dat de staat van activa en passiva en de staat van inkomsten en uitgaven geen materiele onjuistheden bevatten.

Overeenkomstig deze normen hebben wij rekening gehouden met de administratieve en de boekhoudkundige organisatie van de stichting, alsook met de procedures van interne controle. De afgevaardigden hebben onze vragen naar opheldering of inlichtingen duidelijk beantwoord. Wij hebben aan de hand van steekproeven de verantwoording onderzocht van de bedragen opgenomen in de staat van activa en passiva, en in de staat van inkomsten en uitgaven. Wij hebben ons kunnen vergewissen van het gefundeerd karakter van de waarderingsregels opgesteld door de Raad van bestuur. Wij zijn van mening dat deze werkzaamheden een redelijke basis vormen voor het uitbrengen van ons oordeel.

Rekeninghoudend met de toepasselijke wettelijke voorschriften en de waarderingsregels opgenomen in de bijlage van de financiële toestand, geeft de staat van activa en passiva en de staat van inkomsten en uitgaven, afgesloten per 31 december 2001 een getrouw beeld van het vermogen, van de financiële toestand en van de inkomsten en uitgaven van de stichting voor wat betreft het voorbije boekjaar.

Brussel, 15 maart 2002.

DELOITTE & TOUCHE
Bedrijfsrevisoren
Vertegenwoordigd door
Brigitte MOTTE

Deloitte
& Touche
Tohmatsu

Deloitte & Touche Bedrijfsrevisoren BV o.v.v.a. CVBA
Burgerlijke vennootschap onder de vorm van een coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
Maatschappelijke zetel: Louizalaan 240, B-1050 Brussel
RIBV Brussel 909 - BTW BE 429.053.863

Financieel verslag

BALANS OP

	31/12/01	31/12/00
VASTE NETTO ACTIVA		
Inrichting gebouw	39 594,20	38 426,07
Installaties	13 998,52	24 558,17
Meubels en rollend materiaal	151 369,71	148 455,15
Garanties	111,33	111,33
	205 073,76	211 550,72
VLOTTENDE ACTIVA		
Schuldvorderingen	221 463,24	174 637,05
Thesauriebeleggingen	1 384 090,02	1 090 974,44
Liquide middelen	264 631,59	327 159,29
Regularisatierекeningen	7 906,76	10 416,16
	1 878 091,62	1 603 186,94
TOTAAL ACTIVA	2 083 165,38	1 814 737,67
EIGEN KAPITAAL		
Volstort kapitaal	74 368,06	74 368,06
Overgedragen winst	137 798,80	137 798,80
Investeringsreserve	205 073,76	211 550,72
Dotatie van de Assembles	692 552,01	692 552,01
Saldo Budgetten	408 785,00	349 211,65
	1 518 577,64	1 465 481,25
VOORZIENINGEN		
Voorzieningen voor risico's en lasten	—	6 743,32
SCHULDEN		
Leveranciers	264 050,75	109 265,59
Bedrijfsvoorzehffing en RSZ	73 534,44	74 253,85
Vakantiegelden	162 207,24	130 342,42
Voorschotten BGDA GESCO	6 308,20	6 308,20
Regularisatierекeningen	58 487,11	22 343,04
	564 587,74	342 513,09
BEDRIJFSRESULTAAT	0	0
TOTAAL PASSIVA	2 083 165,38	1 814 737,67

RESULTATENREKENING

	2001	2000
PRODUCTEN		
Subsidies	1 480 193,53	1 281 495,32
Giften in natura	433 094,28	472 505,04
Geldschenkingen	498 682,64	447 717,59
	2 411 970,46	2 201 717,95
UITGAVEN		
Lokalen	146 153,44	170 328,73
Verplaatsingen	128 190,06	86 509,98
Briefwisseling en telefonie	130 176,87	118 237,60
Materiaal en uitrusting	122 076,98	109 837,63
Representatiekosten	15 236,97	15 939,13
Documentatie	19 013,61	12 551,99
Informatiecampagnes	74 887,67	114 900,68
Ontwerp en merkepot	28 414,82	17 601,78
Honoraria	208 392,34	127 743,67
Gerichte financiële hulp	37 550,12	27 364,00
Lonen / sociale lasten	1 450 725,04	1 291 551,86
Afschrijvingen ontroerende goederen	100 426,90	161 857,54
	2 461 244,80	2 254 424,60
NETTO FINANCIELE INKOMSTEN	49 274,34	52 706,65
BEDRIJFSRESULTAAT	0	0

Waarderingsregels

Als instelling van openbaar nut is het Centrum nog niet onderworpen aan de wet op de boekhouding van 17 juli 1975. Het heeft echter sinds zijn oprichting in 1998 de voorschriften van deze wet nageleefd en zal dus niets aan zijn boekhoudregels moeten veranderen in het kader van de wijziging van de wet van 27 juni 1921 op de vzw's en de stichtingen van openbaar nut. De Raad van bestuur heeft een aantal waarderingsregels uitgewerkt die aangepast zijn aan de realiteit van Child Focus en aan zijn activiteiten, die, per definitie, niet commercieel zijn.

Balans

Vaste Activa en Investeringsreserve

Het geheel van de vaste activa van het Centrum wordt gefinancierd door giften in natura of geldelijke schenkingen. Voor de boekhouding worden deze activa geschat op hun marktwaarde (btw inbegrepen). De schenkingen in natura en in contanten worden geboekt in een beleggingsreserve bij het Passief. Deze Activa-/Passivaposten worden lineair afgeschreven/herleid, rekening houdend met de volgende termijnen :

- Inrichting	7 jaar
	(vanaf het jaar 2000)
- GSM / informaticamateriaal	3 jaar
- Telefooninstallatie, bandopnemer, faxapparaten	4 jaar
- Meubilair	10 jaar

Vlottende Activa

In 2001 betreffen de schuldvorderingen voor 60% het saldo van de subsidies voor het lopende jaar,

die in het begin van het volgende jaar worden uitbetaald, en voor 30% een schuldvordering op de vzw Change for the Future. De geldoverschotten werden voor meer dan 80% belegd in belevs van de Schatkist, die ingeboekt worden volgens hun aankoopwaarde, terwijl het creditsaldo op zichtrekeningen is geplaatst tegen een iets lagere instrestvoet dan deze van de interbancaire markt.

Dotatie van de Assembles

De zeven Parlementaire Assembles hebben een eenmalige dotatie toegekend van 743.680,57 EUR (gestort in 2 schijven van 371.840,29 EUR, respectievelijk in 1998 en 1999). Deze dotatie werd gedaan om de leefbaarheid van het Centrum in de eerste jaren van zijn bestaan te verzekeren. Ze is dan ook geboekt op een reserverekening. In 1998 heeft het Centrum een bedrag van 51.184,66 EUR uit deze reserve geput om een evenwichtige resultaatrekening voor te leggen. Sinds 1999 moest deze reserve niet meer worden aangesproken. Tot op heden hebben de kapitaaldotatie en de dotatie van de Assembles het Centrum vooral in staat gesteld voldoende werkingskapitaal te hebben voor de pre-financiering van bepaalde uitgaven. Dankzij deze dotaties heeft het Centrum nog geen beroep moeten doen op een overbruggingskrediet.

Budgetsaldo's

Bepaalde schenkers storten geldsommen aan het Centrum en vragen ze toe te wijzen aan welbepaalde uitgaven. Deze schenkingen worden eerst geboekt op

een rekening "Budget met bestemming", in afwachting van de betreffende uitgave. De besteding van deze budgetten kan soms over twee boekjaren gespreid zijn; eind 2001 bedroeg het globale saldo van deze rekeningen 208.992,24 EUR (tegenover 168.173,82 EUR in 2000).

Schenkeningen zonder bepaalde bestemming worden eerst geboekt op een rekening "Budget zonder bestemming" en worden gebruikt voor uitgaven die niet gedekt worden door een "Budget met bestemming". Eind 2001 bedroeg het saldo van deze rekening 4.343,74 EUR (tegenover 13.248,47 EUR in 2000).

In dezelfde geest worden de overheidssubsidies eveneens ingeschreven in een rekening "Budget subsidies" "met" of "zonder bestemming". Ze worden gebruikt om de uitgaven te dekken voor specifiek e gesubsidieerde projecten (zoals het project Daphné) of om de personeelskosten te dekken. Eind 2001 bedroeg het saldo van dit budget 195.448,95 EUR (tegenover 167.786,88 EUR in 2000) en kwam het overeen met het saldo van de ongebruikte of nog te ontvangen subsidies vanwege het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, de Nationale Loterij en de Europese Commissie.

Resultatenrekening

Subsidies

De overheidssubsidies worden eerst in de balans ingeschreven in een budgetrekening en als producten erkend naarmate de personeelskosten worden ingeschreven (met uitzondering van bepaalde personeelskosten die worden gedekt door "schenkingen in natura" afkomstig van de privé sector) of de uitgaven die verband houden met bepaalde gesubsidieerde projecten.

Schenkeningen

De schenkingen worden in twee categorieën verdeeld :

- schenkingen in natura : wanneer een leverancier van goederen of diensten van het Centrum een voordeel in natura geeft (gratis of met korting) wordt dit productvoordeel erkend als gift in natura;
- geldschenkingen met of zonder bestemming : deze schenkingen worden eerst ingeschreven in een budgetrekening in de balans en vervolgens als product erkend naarmate de overeenkomstige uitgaven worden geboekt. Deze post omvat ook het eventuele gebruik van de dotatie van de Assembles (zie boven).

Uitgaven

- Elke uitgave van goederen en diensten wordt steeds geëvalueerd volgens zijn marktwaarde, btw inbegrepen, en niet volgens de werkelijk betaalde prijs. Zoals hierboven vermeld, wordt het eventuele verschil in de boekhouding opgenomen als schenking in natura.
- De gerichte financiële steun betreft kosten van het Centrum voor de hulp aan primaire of secundaire slachtoffers, zoals : productiekosten voor affiches, onkosten die door de vrijwillige coördinatoren voor het uithangen van affiches gemaakt worden, reiskosten om een kind in het buitenland te recupereren, tussenkomst in bepaalde onkosten van ouders in financiële moeilijkheden, enz.

Bedrijfsresultaat

Aangezien elke uitgave precies wordt gedekt door een overeenkomstig inkomstenbedrag, is de resultatenrekening perfect in evenwicht.

Organigram (april 2002)

Algemene Directie

Jacques Debulpaep, Algemeen directeur (*)
Jean-Denis Lejeune, Directie-attaché (**)
Claudia Soete, Executive Assistant

Operaties

Martine De Clerck, Directeur (**)
Véronique Vogeleer, Assistente
Call Management
Serge Van Schuylenbergh, Hoofd Call Management
Tom Van Renterghem, Operating officer
Julie Beeckman, Call manager
Florence Chanteux, Call manager
Valérie Popowski, Call manager
Rosina Pirra, Call manager
Nathalie Reymann, Call manager
Léonie Serve-Allan, Call manager
Virginie Sucaet, Call manager
Tania Vanderbist, Call manager
Nathalie Wouters, Call manager
Case Management
Anne Dussart, Hoofd Case Management
Stéphane Chapelle, Case manager
Sandro D'Anna, Case manager
Sabine Ghysens, Case manager
Nathalie Raemaekers, Case manager
Liesbeth Van Hoorick, Case manager
Cathérine Brismé, Secrétaire
Netwerk
Sandrine Vander Eecken, Manager Netwerk
Els Swinnen, Assistente
Internationale Operaties
Tessa Schmidburg, Manager Internationale Operaties

Studie & Ontwikkeling

Isabelle De Schrijver, Directeur (**)
Heidi De Pauw, Manager
Claudia Soete, Assistente

Communicatie & Logistiek

Isabelle Marneffe, Directeur (**)
Jean-Denis Lejeune, Directie-attaché
Daniel Cornelis, Manager Logistiek, Webmaster
Colette Brichaux, Assistente
Estelle Van Steenwinkel, Receptionniste
Nancy Caicedo Castello, Onderhoud

Financiën & Administratie

Nathalie Fallon, Directeur (**)
Brigitte Detroz, Boekhouder
Michel Jochmans, Assistent

IT

André Toussaint, IT Manager
Alexander Isakhanian, IT Officer

Aangestelde voor de gegevensverwerking

Isabelle De Schrijver (**)

(*) Voorzitter van het Directiecomité

(**) Lid van het Directiecomité

Lijst van partners

Autoriteiten

Federale Regering
Parlementaire Assembles
Regering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest
Vlaamse Regering
Waalse Regering
Regering van de Franstalige Gemeenschap
Europese Commissie

Bevoorrechte partners

Nationale Loterij
Koning Boudewijnstichting
Eurocross

Bevoorrechte financiële partners

BBL
Belgacom
BITA (Belgium IT Association)
Computer Associates
Electrabel
Lanier Belgium
Renault België Luxemburg

Financiële partners

DVV Verzekeringen
Belgacom Mobile (Proximus)
Grey Worldwide Belgium
Hewlett-Packard Belgium
ISC Saint-Louis
Microsoft
Pami Office Solutions
Philips Lighting
Rotary Club Moeskroen
Rotary Clubs Lokeren
NMBS
Swift
Watco Ecoservice
W-Supplies Belgium
Zonta International

Redactie

Isabelle Marneffe, Suzanne Toussaint

Vertaling

Home Office

Leescomité

Colette Briciaux, Jacques Debulpaep, Jean-Denis Lejeune
in samenwerking met Martine De Clerck, Isabelle De Schrijver,
Anne Dussart, Nathalie Fallon, Serge Van Schuylenbergh

Grafisch ontwerp

Hoet & Hoet

Druk en fotogravure

Imprimerie François

Verantwoordelijke uitgever

Isabelle Marneffe
Houba-de Strooperlaan, 292 - B - Brussel